

full DOMINICAL

Participació en la fase diocesana del Sínode

El 23 d'octubre de 2021, en el context de les Jornades Transmet, Mons. Salvador Cristau iniciava la fase diocesana de preparació del Sínode de Bisbes i lliurava a tots els assistents, preveres, diaques, religiosos i laics, el Document preparatori amb el treball que s'havia de realitzar. Amb la seva benedicció ens endinsàvem en un itinerari de reflexió i discerniment sobre el tema del Sínode: «Per una Església sinodal: comunió, participació, missió».

D'aleshores ençà es van posar en marxa un bon nombre de grups de reflexió. En molts casos s'aprofità l'existència de grups ja constituïts en les parròquies per tal de fer la reflexió (consell pastoral, catequistes, grups de joves, grups de matrimonis o de revisió de vida, etc.). En altres casos s'han fet convocatòries específiques amb aquesta finalitat, amb una notable assistència. En algunes parròquies s'ha possibilitat la participació a través de

les xarxes socials i s'han organitzat enquestes entre els feligresos per tal de conèixer les inquietuds, dificultats o propostes a fer.

També s'ha treballat a les reunions de preveres i diaques en els diferents arxiprestats, a les delegacions episcopals, i en els moviments diocesans. En alguns arxiprestats aquest treball ha servit per dinamitzar la reflexió en àmbits més amplis que els parroquials i, per exemple, s'ha promogut la realització d'un encontre arxiprestal cada mes en una parròquia diferent. Alguns moviments han fet una convocatòria més àmplia a tots els militants i, fins i tot, simpatitzants per tal de polsar la seva opinió sobre les propostes de treball.

No és fàcil, doncs, quantificar la participació diocesana, però es poden aportar les següents dades sempre aproximades:

- Parròquies: 63
- Arxiprestats: 10
- Delegacions episcopals: 6
- Moviments: 7
- Comunitats religioses: 7
- Escoles: 5

En total, des de la Comissió diocesana, es té constància de 114 grups sinodals, tenint en compte que segurament han estat més, ja que alguns incorporen les seves aportacions a través de les congregacions religioses, les fundacions d'àmbit interdiocesà o els moviments eclesials d'implantació més supradiocesana.

La valoració general, en els grups on s'ha treballat, és molt positiva, tant de laics com de preveres, diaques i religiosos. En la síntesi diocesana amb les conclusions, s'ha fet constar explícitament l'agraïment al Sant Pare Francesc per aquesta iniciativa de demanar la participació del Poble de Déu en aquesta fase diocesana.

Comissió diocesana

DIUMENGE XXI DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,18-21)

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meva glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsís, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbal i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meva glòria, i anunciaran la meva glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris, fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites, diu el Senyor.»

Salm responsorial (116)

R. *Aneu, anuncieu l'Evangelí per tot el món.*

Lloeu el Senyor, tots els pobles, / glorifiqueu-lo totes les nacions. R.

El seu amor per nosaltres és immens, / la fidelitat del Senyor durarà sempre. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 12,5-7.11-13)

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Esclatua us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix». És per la nostra correcció que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, ¿quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sinó tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament, en cullen en pau el fruit d'una vida honrada. Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

✦ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 13,22-30)

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, ¿són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran.

Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: «Senyor, obriu-nos». Ell us respondrà: «No sé d'on sou». Llavors començareu a dir-li: «Menjàvem i bevíem amb vos i ensenyàveu pels nostres carrers». Ell us respondrà: «No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal».

Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents, quan veureu Abraham, Isahac i Jacob amb tots els profetes en el Regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud, i s'asseuran a taula en el Regne de Déu. Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers».

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,18-21)

Esto dice el Señor:

«Yo, conociendo sus obras y sus pensamientos, vendré para reunir las naciones de toda lengua; vendrán para ver mi gloria. Les daré una señal, y de entre ellos enviaré supervivientes a las naciones: a Tarsis, Libia y Lidia (tiradores de arco), Túbal y Grecia, a las costas lejanas que nunca oyeron mi fama ni vieron mi gloria.

Ellos anunciarán mi gloria a las naciones. Y de todas las naciones, como ofrenda al Señor, traerán a todos vuestros hermanos, a caballo y en carros y en literas, en mulos y dromedarios, hasta mi santa montaña de Jerusalén —dice el Señor—, así como los hijos de Israel traen ofrendas, en vasos purificados, al templo del Señor.

También de entre ellos escogeré sacerdotes y levitas —dice el Señor—.

Salmo responsorial (116)

R. *Id al mundo entero y proclamad el Evangelio.*

Alabad al Señor todas las naciones, / aclamadlo todos los pueblos. R.

Firme es su misericordia con nosotros, / su fidelidad dura por siempre. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 12,5-7.11-13)

Hermanos:

Habéis olvidado la exhortación paternal que os dieron: «Hijo mío, no rechaces la corrección del Señor, ni te desanimas por su reprensión; porque el Señor reprende a los que ama y castiga a sus hijos preferidos». Soportáis la prueba para vuestra corrección, porque Dios os trata como a hijos, pues ¿qué padre no corrige a sus hijos?

Ninguna corrección resulta agradable, en el momento, sino que duele; pero luego produce fruto apacible de justicia a los ejercitados en ella. Por eso, fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes, y camina por una senda llana: así el pie cojo, no se retuerce, sino que se cura.

✦ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 13,22-30)

En aquel tiempo, Jesús pasaba por ciudades y aldeas enseñando y se encaminaba hacia Jerusalén. Uno le preguntó: «Señor, ¿son pocos los que se salvan?». Él les dijo: «Esforzaos en entrar por la puerta estrecha, pues os digo que muchos intentarán entrar y no podrán.

Cuando el amo de la casa se levante y cierre la puerta, os quedaréis fuera y llamaréis a la puerta diciendo: «Señor, ábrenos»; pero él os dirá: «No sé quiénes sois». Entonces comenzareis a decir: «Hemos comido y bebido contigo, y tú has enseñado en nuestras plazas». Pero él os dirá: «No sé de dónde sois. Alejaos de mí todos los que obráis la iniquidad».

Allí será el llanto y el rechinar de dientes, cuando veáis a Abraham, a Isaac y a Jacob y a todos los profetas en el reino de Dios, pero vosotros os veáis arrojados fuera. Y vendrán de oriente y occidente, del norte y del sur, y se sentarán a la mesa en el reino de Dios. Mirad: hay últimos que serán primeros, y primeros que serán últimos».

COMENTARI

«Són pocs els qui se salven?»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

La radicalitat que Jesús demana als homes i dones que vulguin ser els seus deixebles, provoca, evidentment la pregunta que un deixeble anònim adreça a Jesús en aquest llarg camí cap a Jerusalem que inclou l'evangelista Lluc a bell mig del seu llibre.

Jesús, com de costum, no respon de forma directa a una qüestió dels deixebles, sinó que ho fa per mitjà d'una comparança: l'accés a la salvació a través d'una porta estreta.

La porta estreta impedeix l'accés massiu a un determinat àmbit. Jesús exhorta a apressar-se a passar per aquesta porta estreta, perquè quan arriba la multitud el pas quedarà bloquejat. Jesús convida, en definitiva, a aprofitar l'hora present per accedir a la salvació de Déu.

El tema de la porta enllaça, en un segon moment, amb una paràbola que parla també d'una porta; en aquesta ocasió la porta es troba ja tancada, després de tot un dia de restar oberta permetent l'accés a uns i altres. Els qui arriben tard i troben la porta ja tancada insisteixen per tenir encasa possibilitat de franquejar el pas, però els és negat, malgrat els motius al·legats. Els qui no han sabut aprofitar el moment establert per a accedir-hi en són exclosos sense remei.

Finalment se'ns mostra el destí dels exclosos, dels qui queden fora de la porta: el plor i el cruixir de les seves dents, en senyal de màxima tristesa i infelicitat. Mentre que, d'altra banda, gent procedent de totes les regions hauran pogut entrar i seure a taula en el Regne de Déu. Contrasta la infelicitat d'uns amb la benaurança dels altres; dos destins diametralment contraposats.

Jesús, per mitjà de les seves paràboles, vol excitar el nostre desig i moure la nostra voluntat per tal de convertir el nostre cor i la nostra vida a les exigències del Regne. L'accés no és fàcil, és estret, i, fins i tot, cal apressar-se abans no sigui massa tard. Però l'accés no és impossible d'assolir ni tampoc restringit a unes poques persones. És un accés ofert universalment, tot i que força exigent, i sense rebaixes de final de temporada.

L'advertiment final ens fa pensar: Ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers. Ningú no té el lloc a la cua assegurada, ni hi ha reserva prèvia de lloc.

A la pregunta del deixeble Jesús ens diu que l'oferta de salvació és universal, però no automàtica; cal complir necessàriament les condicions d'accés, que passen per la conversió a la radicalitat de Jesús.